

LIETUVOS RESPUBLIKOS
ORGANIZUOTO NUSIKALSTAMUMO UŽKARDYMO IR KONTROLĖS
ĮSTATYMAS

PIRMAS SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šiuo įstatymu siekiama teisinėmis priemonėmis kontroliuoti ir užkardyti organizuotą nusikalstamumą, siekiant užtikrinti kiekvieno žmogaus, visuomenės ir valstybės saugumą, asmens teises ir laisves, Konstitucijoje įtvirtintus visuomenės gyvenimo teisinius pagrindus.

2. Šis įstatymas nustato teisinius organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės bei jos koordinavimo pagrindus, uždavinius ir principus, organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančių padalinių teises ir pareigas, kontrolės priemones ir jų taikymą.

2 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos

1. **Asmuo, susijęs su organizuotu nusikalstamumu** – tai asmuo, apie kurį įstatymų nustatyta tvarka gauta informacija, liudijanti, kad šis asmuo tiesiogiai ar netiesiogiai palaiko nuolatinius, abipusiai naudingus ryšius su organizuotomis nusikalstamomis grupėmis arba jų nariais, jei tokių ryšių palaikymas bei paties asmens elgesys (užfiksuoti veiksmai) sudaro pagrindą manyti, kad asmuo gali žinoti apie organizuotos nusikalstamos grupės ar atskirų jos narių (ar nario) vykdomą nusikalstamą veiklą.

2. **Organizuota nusikalstama grupė** – tai organizuota fizinių asmenų, veikiančių tam tikrą laiką tarpą, pasiskirsčiusių funkcijų ar užduočių vykdymą, taikančių vidinius disciplinos, pasitikėjimo ir (ar) kontrolės principus ir (ar) naudojančių prievartos priemones, įskaitant bauginimą, grupė, kurios tikslas vykdyti sunkius ir (ar) labai sunkius nusikaltimus, nukreiptus į pelno ir (ar) kitokios naudos gavimą.

3. **Organizuotas nusikalstamumas** – tai organizuotų nusikalstamų grupių nusikalstamų veikų prieš visuomenę ir valstybės saugumą, žmogaus gyvybę, sveikatą, ekonomiką, verslo tvarką, valstybės finansus ar nuosavybę vykdymas.

4. Organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos – Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos įstatyme numatytos kriminalinės žvalgybos pagrindinės institucijos, šio įstatymo nustatytais pagrindais ir tvarka vykdančios veiklą, kuria siekiama kontroliuoti organizuotą nusikalstamumą.

5. Organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinantys padaliniai (toliau – padaliniai) – kriminalinę žvalgybą įgalioti vykdyti padaliniai, šio įstatymo nustatytais pagrindais ir tvarka vykdančios veiklą, kuria siekiama kontroliuoti organizuotą nusikalstamumą.

6. Pavojingiausių organizuotų nusikalstamų grupių sąrašas (toliau – Sąrašas) – pavojingiausių organizuotų nusikalstamų grupių, kurias atrinko Policijos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Policijos departamentas) ar jo įgaliota policijos įstaiga su kriminalinės žvalgybos pagrindinėmis institucijomis, vadovaujantis sukauptos informacijos apie asmenų veiklą analitiniu įvertinimu pagal šių institucijų patvirtintą metodologiją, sąrašas.

3 straipsnis. Organizuoto nusikalstamumo kontrolės principai

Organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės turi būti taikomos laikantis šių principų:

1) asmens teisių ir laisvių apsaugos principas – asmens teisės ir laisvės gali būti apribotos tik įstatymuose numatytais atvejais ir nustatyta tvarka, siekiant apginti kito asmens teises ir laisves, nuosavybę, visuomenės ir valstybės saugumą, o asmuo, manantis, kad jo teisės ir laisvės yra pažeistos, turi teisę į gynybą.

2) įtikinėjimo bei prievartos derinimo principas – asmens atžvilgiu taikomi teisių ir laisvių apribojimai, siekiant užtikrinti valstybės, visuomenės ir atskirų jos narių teisėtus interesus bei saugumą, turi būti taikomi tik tuo atveju, kai įtikinimo priemonės nebuvo veiksmingos arba įstatyme numatytais atvejais negalimos (kai įtikinimo priemonėmis neįmanoma būtų pasiekti įstatymo tikslų);

3) proporcingumo principas – asmens atžvilgiu taikomų teisių ir laisvių apribojimų mastas bei griežtumas turi būti proporcingas padaryto pažeidimo sunkumui, keliamai grėsmei ir būtinas teisėtam ir visuotinai reikšmingam tikslui pasiekti.

4) savalaikiškumo principas – organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos privalo nedelsiant reaguoti į organizuoto nusikalstamumo pokyčius įstatyme numatytais priemonėmis, kai šių priemonių taikymas yra veiksmingiausias įstatyme numatytiems tikslams pasiekti.

5) teisėto duomenų naudojimo principas – organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos tvarko teisės aktų nustatyta tvarka gautus viešus ir įslaptintus duomenis, būtinus organizuoto nusikalstamumo kontrolės uždaviniams įgyvendinti, neviršydamos savo

kompetencijos ir, kiek tai įmanoma, užtikrindamos duomenų tikslumą, išsamumą, naujumą ir patikimumą.

6) viešojo intereso apsaugos ir gynybos principas – privaloma imtis visų Įstatyme numatytų priemonių, siekiant užkirsti kelią viešojo intereso pažeidimams ir jį apsaugoti, o intereso pažeidimo atveju – imtis priemonių apginti pažeistą viešąjį interesą ir jį atstatyti.

4 straipsnis. Organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės uždaviniai

Organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės uždaviniai yra:

- 1) atskleisti ir šalinti organizuoto nusikalstamumo priežastis ir sąlygas;
- 2) atgrasinti asmenis nuo nusikalstamų veikų darymo ir dalyvavimo organizuotų nusikalstamų grupių sudėtyje;
- 3) teisinėmis priemonėmis užtikrinti tinkamą ir veiksmingą organizuoto nusikalstamumo prevencijos organizavimo, įgyvendinimo, priežiūros ir kontrolės mechanizmą;
- 4) užtikrinti nusikalstamų veikų atskleidimą ir tyrimą.

5 straipsnis. Organizuoto nusikalstamumo kontrolės koordinavimas ir bendradarbiavimas

1. Organizuoto nusikalstamumo kontrolės koordinavimą vykdo ir taktiką formuoja Policijos departamentas, suderinęs su Lietuvos Respublikos generaline prokuratūra (toliau – Generalinė prokuratūra). Kitos organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos pagal kompetenciją dalyvauja organizuoto nusikalstamumo kontrolės koordinavimo procesuose.

2. Policijos departamentas, koordinuodamas organizuoto nusikalstamumo kontrolę, pagal kompetenciją:

- 1) prognozuoja ir nustato rizikos veiksnius, pavojus ir grėsmes, kylančius dėl organizuoto nusikalstamumo;
- 2) koordinuoja kontrolės priemonių atlikimą tarp organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančių institucijų;
- 3) bendradarbiauja su užsienio šalių teisėsaugos institucijomis, atsakingomis už organizuoto nusikalstamumo tyrimą, pagal savo kompetenciją atstovauja Lietuvai tarptautinėse organizacijose, Europos Sąjungos institucijose, komitetuose ir grupėse;
- 4) ne rečiau kaip kartą per metus iš kriminalinės žvalgybos pagrindinių institucijų, užsienio valstybių teisėsaugos institucijų bei tarptautinių organizacijų, Europos Sąjungos agentūrų gauna ir apibendrina patikrintus duomenis apie asmenų ryšius su organizuotomis nusikalstamomis grupėmis ar

jų nariais. Šios analizės pagrindu, pagal organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančių institucijų patvirtintą metodologiją, sudaro Sąrašą, kurį teikia tvirtinti Generalinei prokuratūrai. Teisės aktų nustatyta tvarka Sąrašas įslaptinamas ir išsiunčiamas kitoms organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančioms institucijoms.

3. Kitos organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos pagal kompetenciją:

1) analizuoja ir vertina organizuoto nusikalstamumo priežastis, teikia duomenis Policijos departamentui dėl organizuotos nusikalstamos grupės įtraukimo į Sąrašą;

2) suderinusios su Policijos departamentu inicijuoja kontrolės priemonių taikymą Sąrašo grupės nariams arba asmenims, susijusiems su į Sąrašą įtraukta organizuota nusikalstama grupe.

6 straipsnis Organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančių padalinių teisės ir pareigos

1. Organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinantys padaliniai turi teisę:

1) naudotis kriminalinės žvalgybos subjektų teisėmis ir pareigomis ir atlikti kriminalinės žvalgybos tyrimą Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos įstatymo nustatytais pagrindais.

2) teisės aktuose nustatyta tvarka gauti iš juridinių ar fizinių asmenų informaciją, reikalingą organizuoto nusikalstamumo kontrolės uždaviniams pasiekti;

3) bendradarbiauti su užsienio valstybių teisėsaugos institucijomis bei tarptautinėmis organizacijomis, Europos Sąjungos agentūromis, teikti paramą, keisti informaciją;

4) kvieisti asmenis, kuriems planuojamos taikyti ar pritaikytos organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės;

5) tikrinti, ar asmuo nepakeitė nuolatinės gyvenamosios vietos be pareigūno sutikimo ir nustatytu laiku būna gyvenamojoje vietoje, ar nesilanko teismo sprendime nurodytose vietose, kai tai susiję su teismo įpareigojimo vykdymo kontrole;

6) teisės aktuose nustatyta tvarka tvarkyti asmens duomenis;

7) imti biometrinius duomenis iš asmenų, kuriems pritaikytos kontrolės priemonės, juos fotografuoti, daryti garso ar vaizdo įrašus.

2. Organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinantys padaliniai privalo:

1) užtikrinti asmens teisių ir teisėtų interesų apsaugą;

2) taikyti kontrolės priemones tik tuo atveju, kai kitais būdais neįmanoma ar sudėtinga apginti asmenį, visuomenės ar valstybės interesus;

3) užtikrinti gautos informacijos saugumą;

4) nutraukti kontrolės priemonių atlikimą, kai jomis pasiekiami kontrolės priemonių skyrimo metu kelti tikslai, arba paaiškėja, kad kontrolės priemonių skyrimas yra nebetikslingas.

ANTRAS SKYRIUS

ORGANIZUOTO NUSIKALSTAMUMO KONTROLĖS PRIEMONĖS

7 straipsnis. Organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonių taikymo pagrindai

Organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės gali būti taikomos asmenims, apie kuriuos įstatymų nustatyta tvarka gauta patikrintų duomenų ir yra pakankamas pagrindas manyti, kad šie asmenys yra organizuotos nusikalstamos grupės nariai. Organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės taip pat gali būti taikomos asmenims, susijusiems su organizuotu nusikalstamumu.

8 straipsnis. Organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės

1. Organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės gali būti taikomos, jeigu yra šiame įstatyme numatyti pagrindai. Kontrolės priemonės yra oficialus perspėjimas ir teismo įpareigojimai.

2. Oficialus perspėjimas – organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančio padalinio pareigūno (toliau – pareigūnas) rašytinis reikalavimas asmeniui būtinai laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos ir įstatymų, nevaržyti kitų asmenų teisių ir laisvių, nedaryti teisės pažeidimų ir supažindinimas su galimomis teisinėmis pasekmėmis.

3. Teismo įpareigojimai – tam tikrų pareigų ir (ar) teisių apribojimo asmenims nustatymas prevenciniais tikslais, siekiant apsaugoti visuomenės ir valstybės saugumą, užtikrinti viešąją tvarką, užtikrinti kitų asmenų teises ir laisves. Teismo įpareigojimų rūšys:

1) nepalaikyti ryšių su nurodytais asmenimis tiesiogiai, per kitus asmenis, techninėmis ar kitomis priemonėmis;

2) nekeisti nuolatinės gyvenamosios vietos be pareigūno sutikimo ir nustatytu laiku būti gyvenamojoje vietoje;

3) nesilankyti nurodytose vietose;

4) nevairuoti transporto priemonės;

5) informuoti pareigūną apie visus sandorius, kurių vertė yra didesnė nei 40 bazinių socialinių išmokų (toliau – BSD);

6) areštuoti turtą;

7) įpareigoti asmenį ir su juo susijusius asmenis deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas;

8) taikyti laikiną apribojimą arba draudimą verstis ūkine, komercine, finansine ar profesine veikla;

9) taikyti intensyvią priežiūrą.

4. Oficialus perspėjimas gali būti taikomas asmeniui, kuris yra organizuotos nusikalstamos grupės narys ar yra asmuo, susijęs su organizuotu nusikalstamumu. Jei toks asmuo, kuriam pritaikytas ir pareikštas oficialus perspėjimas, nesilaiko šio perspėjimo reikalavimų, jam gali būti skirti šio straipsnio 3 dalies 1–5 ir (ar) 8–9 punktuose nurodyti teismo įpareigojimai.

5. Teismo įpareigojimais, nurodyti šio straipsnio 3 dalies 6 ir 7 punktuose be oficialaus perspėjimo gali būti taikomi Sąraše įvardintos grupės nariui arba asmeniui, susijusiam su šia grupe.

6. Asmens, kuriam skirtos kontrolės priemonės, duomenys įrašomi į policijos žinybinį Prevencinio poveikio priemonių taikymo registrą ir tvarkomi šio registro nuostatų nustatyta tvarka.

9 straipsnis. Oficialaus perspėjimo pareiškimo tvarka ir pasekmės

1. Atsižvelgiant į surinktus duomenis ir esant šio įstatymo 7 straipsnyje įtvirtintiems pagrindams, pareigūnas, suderinęs su padalinio vadovu, gali pareikšti asmeniui oficialų perspėjimą.

2. Sprendimas dėl oficialaus perspėjimo taikymo asmeniui įforminamas raštišku nutarimu. Nutarimą patvirtina padalinio vadovas.

3. Oficialus perspėjimas pateikiamas asmeniui susipažinti, pasirašyti ir jam įteikiamas oficialaus perspėjimo nuorašas. Pareiškiant asmeniui oficialų perspėjimą gali dalyvauti tokio asmens advokatas (atstovas).

4. Jei asmuo, kuriam pritaikytas oficialus perspėjimas, atsisako susipažinti ir (ar) pasirašyti ir (ar) priimti oficialaus perspėjimo nuorašą, arba dėl fizinių trūkumų ar kitokių priežasčių negali atlikti aukščiau išvardintų veiksmų, apie tai pažymima nutarime, pareigūnas tai patvirtina parašu ir laikoma, kad asmuo yra susipažinęs su oficialiu perspėjimu. Oficialaus perspėjimo įteikimas gali būti fiksuojamas garso ir (ar) vaizdo priemonėmis.

5. Jei asmuo, kuriam pritaikytas oficialus perspėjimas, nesilaiko šio perspėjimo reikalavimų, pareigūnas, suderinęs su padalinio vadovu, gali kreiptis į teismą su prašymu skirti tokiam asmeniui teismo įpareigojimus.

10 straipsnis. Oficialaus perspėjimo apskundimo tvarka

1. Nutarimas, kuriuo skiriamas oficialus perspėjimas, gali būti skundžiamas apygardos administraciniam teismui pagal organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančio padalinio buvimo vietą, vadovaujantis Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nuostatomis.

2. Nutarimo, kuriuo skiriamas oficialus perspėjimas, apskundimas nesustabdo jo galiojimo. Kol toks skundas neišnagrinėtas asmeniui negali būti skiriami teismo įpareigojimai.

3. Teismui nagrinėjant skundą, gali būti rengiamas posėdis, į kurį kviečiamas pareigūnas ir asmuo, kuriam buvo pareikštas oficialus perspėjimas. Teisme nagrinėjant skundą gali dalyvauti tokio asmens advokatas (atstovas). Šių asmenų, jeigu jiems buvo laiku pranešta apie teismo posėdžio datą, neatvykimas, netrukdo nagrinėti skundo.

11 straipsnis. Teismo įpareigojimų skyrimo tvarka

1. Esant šio įstatymo 7 straipsnio, 8 straipsnio 5 dalies taikymo pagrindams ar 9 straipsnio 5 dalies sąlygoms, pareigūnas privalo asmenį iškviešti atvykti, o asmeniui nustatyti laiku neatvykus, atvesdinti į padalinį ir gauti paaiškinimus apie aplinkybes, dėl kurių galima kreiptis į teismą dėl teismo įpareigojimų skyrimo. Dėl gautų paaiškinimų surašomas tarnybinis pranešimas. Tarnybinis pranešimas pateikiamas tvirtinti padalinio vadovui, kuris priima sprendimą kreiptis arba nesikreipti į teismą su teikimu.

2. Padalinio vadovui nusprendus kreiptis į teismą su teikimu, pareigūnas surašo teikimą teismui dėl teismo įpareigojimų skyrimo asmeniui.

3. Teikime skirti asmeniui teismo įpareigojimus nurodoma:

1) teikimą surašiusio pareigūno vardas, pavardė, pareigos;

2) asmens, kuriam siūloma skirti teismo įpareigojimus, duomenys: vardas, pavardė, asmens kodas, gimimo metai (jei nėra asmens kodo), gyvenamoji vieta ir kiti reikšmingi duomenys, priklausomai nuo siūlomų skirti teismo įpareigojimų rūšies;

3) motyvai, kuriais grindžiama būtinybė taikyti teismo įpareigojimus;

4) siūlomų skirti teismo įpareigojimų rūšis, trukmė bei sąlygos.

4. Prie teikimo pridedami vieši ir Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka įslaptinti dokumentai apie asmens veiklos pavojingumą bei kiti duomenys, reikšmingi sprendžiant klausimą dėl teismo įpareigojimų skyrimo.

5. Teikimą skirti teismo įpareigojimus nagrinėja ir sprendžia apylinkės teismo teisėjas pagal organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančio padalinio buvimo vietą, dalyvaujant asmeniui, kuriam siūloma skirti teismo įpareigojimus, ir pareigūnui. Nagrinėdamas teikimus apylinkės teismo

teisėjas vadovaujasi Administracinių bylų teisenos įstatymo ir Civilinio proceso kodekso normomis tiek, kiek jų nereglamentuoja šis įstatymas. Teisme sprendžiant teismo įpareigojimų skyrimo klausimą gali dalyvauti tokio asmens advokatas (atstovas).

6. Jei asmuo, dėl kurio teismas nagrinėja teikimą dėl teismo įpareigojimų skyrimo, neatvyksta į teismą be paaiškinamos priežasties, tokio asmens atžvilgiu teismas priima nutarimą laikinai sulaikyti ir pristatyti asmenį į teismą. Laikinais sulaikytas asmuo per kuo trumpesnius terminus turi būti pristatytas į teismą. Laikinas sulaikymas pagal teismo nutarimą negali trukti ilgiau nei 48 valandas.

7. Teismas gautą teikimą skirti asmeniui teismo įpareigojimus išnagrinėja ne vėliau kaip per 48 valandas. Iš klausęs paaiškinimus ir susipažinęs su medžiaga, teisėjas priima sprendimą skirti arba neskirti asmeniui teismo įpareigojimus.

8. Asmuo, kuriam siūloma skirti teismo įpareigojimus, turi teisę duoti teisėjui paaiškinimus bei susipažinti su teismui pateikta medžiaga. Asmuo, kuriam siūloma skirti teismo įpareigojimus, turi teisę susipažinti su įslaptinta informacija, taip pat su kita medžiaga, kurios atskleidimas yra ribotas, Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo bei kitų teisės aktų nustatyta tvarka. Asmens, kuriam siūloma skirti teismo įpareigojimus, atstovas (advokatas) turi teisę susipažinti su teismui pateikta medžiaga teisės aktų nustatyta tvarka.

9. Teismas gali skirti asmeniui vieną ar kelis teismo įpareigojimus. Skirdamas teismo įpareigojimus, teismas nustato jų trukmę ir (ar) įvykdymo terminą. Teismo įpareigojimų trukmė negali viršyti 3 mėnesių laikotarpio. Jeigu teismo įpareigojimais nepasiekiami kontrolės priemonių skyrimo metu kelti tikslai, paskirti teismo įpareigojimai gali būti pratęsti dar iki 3 mėnesių. Teismo įpareigojimų pratęsimų skaičius neribojamas. Pratęsimo klausimas sprendžiamas bei sprendimai dėl įpareigojimų paskyrimo ar nepaskyrimo skundžiami šio įstatymo nustatyta tvarka.

10. Pareigūnas privalo kreiptis į įpareigojimus skyrusį teismą su teikimu dėl nustatyto teismo įpareigojimų panaikinimo ankščiau laiko, kai gauti duomenys rodo, kad kontrolės priemonės pasiekė nustatytus tikslus arba jos yra nebetikslingos. Pareigūno prašymas nagrinėjamas rašytinio proceso tvarka.

12 straipsnis. Teismo įpareigojimų apskundimo tvarka

1. Asmuo, kuriam buvo paskirti teismo įpareigojimai, jo advokatas ar pareigūnas turi teisę apskusti teisėjo sprendimą skirti arba neskirti teismo įpareigojimus apygardos teismui. Teismo įpareigojimą, nurodytą šio įstatymo 8 straipsnio 3 dalies 6 punkte, gali apskusti ir kiti turto savininkai (bendraturčiai). Skundai paduodami per skundžiamą sprendimą priėmusį teismą per 20 kalendorinių

dienų nuo teisėjo sprendimo skirti teismo įpareigojimus priėmimo dienos. Apygardos teismo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas. Apygardos teismo sprendimas priimamas ne vėliau kaip per 20 kalendorinių dienų nuo reikiamos medžiagos gavimo iš skundžiamą sprendimą priėmusio teismo.

2. Apskundęs teismo sprendimą skirti teismo įpareigojimus, asmuo privalo laikytis įpareigojimų sąlygų iki galutinio sprendimo priėmimo.

3. Teismui nagrinėjant skundą, gali būti rengiamas posėdis, į kurį kviečiamas pareigūnas ir asmuo, kuriam buvo paskirti ar nepaskirti teismo įpareigojimai. Teisme nagrinėjant skundą gali dalyvauti tokio asmens advokatas (atstovas). Šių asmenų, jeigu jiems buvo laiku pranešta apie teismo posėdžio datą, neatvykimas, netrukdo nagrinėti skundo.

13 straipsnis. Teismo įpareigojimų vykdymo kontrolė

1. Teismo įpareigojimų vykdymą kontroliuoja juos inicijavęs organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinantis padalinys. Organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančių institucijų susitarimu atskirų teismo įpareigojimų vykdymą gali perimti kontroliuoti policijos padaliniai.

2. Asmuo, pažeidęs teismo įpareigojimus, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

14 straipsnis. Teismo įpareigojimo nepalaikyti ryšių su konkrečiai išvardytais asmenimis tiesiogiai, per kitus asmenis, techninėmis ar kitomis priemonėmis vykdymas

Asmuo, kuriam skirtas teismo įpareigojimas nepalaikyti ryšių su konkrečiai išvardytais asmenimis tiesiogiai, per kitus asmenis, techninėmis ar kitomis priemonėmis, privalo neinicijuoti ir vengti bet kokių kontaktų bet kokia forma su teismo sprendime nurodytais asmenimis.

15 straipsnis. Teismo įpareigojimo nekeisti nuolatinės gyvenamosios vietos be pareigūno sutikimo ir nustatytu laiku būti gyvenamojoje vietoje vykdymas

1. Asmuo, kuriam skirtas teismo įpareigojimas nekeisti nuolatinės gyvenamosios vietos be pareigūno sutikimo ir nustatytu laiku būti gyvenamojoje vietoje, norėdamas pakeisti gyvenamąją vietą privalo motyvuotu raštu kreiptis į pareigūną, kuris per 7 kalendorines dienas pateikia motyvuotą atsakymą dėl priimto sprendimo.

2. Asmuo, kuriam skirtas teismo įpareigojimas nekeisti nuolatinės gyvenamosios vietos be pareigūno sutikimo ir nustatytu laiku būti gyvenamojoje vietoje, privalo neišeiti iš gyvenamosios vietos sprendime nustatytu laiku.

16 straipsnis. Teismo įpareigojimo nesilankyti nurodytose vietose vykdymas

1. Asmuo, kuriam skirtas teismo įpareigojimas nesilankyti nurodytose vietose, privalo vengti bet kuriuo paros metu būti teismo sprendime nurodytose vietose.

2. Asmuo, kuriam skirtas teismo įpareigojimas nesilankyti nurodytose vietose, dėl atsiradusių svarbių priežasčių, norėdamas apsilankyti teismo sprendime nurodytoje vietoje, privalo motyvuotu raštu, nuroydamas apsilankymo tikslą, laiką bei trukmę, kreiptis į pareigūną, kuris per 3 kalendorines dienas pateikia motyvuotą atsakymą dėl priimto sprendimo.

17 straipsnis. Teismo įpareigojimo nevairuoti transporto priemonės vykdymas

1. Asmuo, kuriam skirtas teismo įpareigojimas nevairuoti transporto priemonės, nuo sprendimo priėmimo dienos privalo nevairuoti vairuotojo pažymėjime nurodytų kategorijų transporto priemonių ir per 3 dienas nuo sprendimo priėmimo pateikti pareigūnui vairuotojo pažymėjimą.

2. Jeigu asmuo vengia atiduoti pareigūnui vairuotojo pažymėjimą, yra laikoma, kad asmuo neturi teisės vairuoti transporto priemonės teismo įpareigojimo skirtam terminui ir toks asmuo atsako įstatymų nustatyta tvarka.

3. Teismo įpareigojimas nevairuoti transporto priemonės vykdomas Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

18 straipsnis. Teismo įpareigojimo informuoti apie visus sandorius, kurių vertė yra didesnė nei 40 BSI, vykdymas

1. Asmuo, kuriam skirtas teismo įpareigojimas informuoti apie visus sandorius, kurių vertė yra didesnė nei 40 BSI, privalo per 10 kalendorinių dienų nuo sandorio sudarymo dienos apie tokius sandorius raštu informuoti pareigūną.

2. Rašte dėl informavimo apie sandorį turi būti nurodomo sandorio šalių duomenys, objektas ir sandorio suma. Raštas turi būti pasirašytas asmens, kurio atžvilgiu teismas priėmė sprendimą dėl įpareigojimo informuoti apie visus sandorius, kurių vertė yra didesnė nei 40 BSI. Kartu su raštu pateikiamos ir dokumentų, patvirtinančių vykdytus sandorius, kopijos.

3. Informavimas apie sandorius, kurių vertė yra didesnė nei 40 BSI, vykdomas Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

19 straipsnis. Turto arešto vykdymas

1. Turto areštas – laikinas priverstinis uždraudimas asmeniui visiškai ar iš dalies valdyti, naudotis ar disponuoti turtu.

2. Teismo sprendimas areštuoti turtą ne vėliau kaip kitą darbo dieną paskelbiamas asmeniui, kurio turtas areštuojamas, ir visiems areštuojamo turto savininkams (bendraturčiams). Turto areštas įsigalioja nuo teismo sprendimo areštuoti turtą paskelbimo asmeniui, o jeigu nėra galimybės paskelbti, nuo teismo sprendimo areštuoti turtą įregistravimo Centrinės hipotekos įstaigos Turto arešto aktų registre. Teismo sprendimo areštuoti turtą nuorašas įteikiamas visiems areštuojamo turto savininkams (bendraturčiams).

3. Pareigūnas teismo sprendimą areštuoti turtą ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo priėmimo pateikia Centrinės hipotekos įstaigos Turto arešto aktų registru.

4. Tuo atveju, kai teismo sprendimu areštuojamas viešame registre įregistruotas turtas ir taikomas vien draudimas disponuoti šiuo turtu, teismo sprendimo dėl turto arešto įvykdymui pakanka įregistruoti areštą Centrinės hipotekos įstaigos Turto arešto aktų registre.

5. Tais atvejais, kai apribojamos visos nuosavybės teisės į asmens turtą ar turtas perduodamas saugoti arba administruoti kitiems asmenims arba yra paaimami dokumentai, patvirtinantys asmens turtines teises, taip pat atvejais, kai apribojamos teisės į turto registre neregistruojamą kilnojamąjį turtą, turi būti sudarytas šio turto aprašas.

6. Asmens turtas aprašomas jam dalyvaujant. Jeigu asmuo nedalyvauja, turtas aprašomas dalyvaujant kuriam nors iš pilnamečių jo šeimos narių, o jeigu ir šių nėra, – dalyvaujant teismo paskirtam turto saugotojui (administratoriui).

7. Areštuotas turtas perduodamas teismo nuožiūra paskirtam turto saugotojui (administratoriui).

8. Tuo atveju, kai apribojama nuosavybės teisė į pinigines lėšas, esančias bankuose, visos operacijos su jomis nutraukiamos, jei teismo sprendime nenurodyta kitaip.

9. Panaikinus turto areštą ar pratęsus jo terminą, pareigūnas ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo priėmimo Centrinės hipotekos įstaigos Turto arešto aktų registru pateikia teismo sprendimą panaikinti ar pratęsti turto areštą.

20 straipsnis. Teismo įpareigojimo deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas vykdymas

1. Įpareigojimas deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas – tai reikalavimas pagrįsti turto įsigijimo ir (ar) gautų pajamų teisėtumą.

2. Teismo sprendimas įpareigoti asmenį deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas įsiteisėja nuo teismo sprendimo paskelbimo.

3. Asmuo, nurodytas teismo sprendime, per 30 kalendorinių dienų nuo sprendimo priėmimo dienos, privalo Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Valstybinė mokesčių inspekcija) pateikti:

1) gyventojo (šeimos) turto deklaraciją;

2) dokumentus, pagrindžiančius per penkerius metus iki teismo įpareigojimo nustatymo įsigytą turtą ir (ar) gautas pajamas.

4. Turto įsigijimo ir pajamų gavimo šaltiniai pagrindžiami įstatymų reikalavimus atitinkančiais sandorius patvirtinančiais dokumentais, kitais juridinę galią turinčiais dokumentais. Sandorius patvirtinančiuose dokumentuose, kituose juridinę galią turinčiuose dokumentuose turi būti nurodyti duomenys, leidžiantys nustatyti lėšas išmokėjusio asmens tapatybę.

5. Turto ir (ar) pajamų teisėtumo pagrindimo našta perkeliama asmenims, kuriems skirtas teismo įpareigojimas. Perkėlus pareigą pagrįsti turto ir (ar) pajamų teisėtumą taikomi ne baudžiamieji įrodinėjimo kriterijai, kai turto ir (ar) pajamų kilmės neteisėtumas turi būti įrodomas nepaliekant jokių pagrįstų abejonių, o civiliniai, kai neteisėtai turto ir (ar) pajamų kilmei pagrįsti užtenka įrodyti, kad tokia tikimybė yra didesnė nei tikimybė, kad turto ir (ar) pajamų kilmė teisėta.

6. Pareigūnas pateikia informaciją Valstybinei mokesčių inspekcijai apie teismo priimtą sprendimą – įpareigojimą deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas ir jo įvykdymo terminą, o Valstybinė mokesčių inspekcija per 30 kalendorinių dienų nuo sprendimo įvykdymo dienos (o jo neįvykdžius – nuo įvykdymo termino pabaigos) pagal turimus duomenis pateikia pareigūnui rizikos analizės išvadą dėl turto ir (ar) pajamų pagrįstumo. Jei šioje išvadoje nurodoma, kad turtas ir (ar) pajamos Valstybinės mokesčių inspekcijos turimais duomenimis nepagrįsti, o nepagrįsto turto vertė didesnė kaip 15 000 eurų, pareigūnas inicijuoja nepagrįsto turto ir (ar) pajamų konfiskavimo procesą.

7. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyto turto ir (ar) pajamų deklaravimas ir pagrindimas vykdomas Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

21 straipsnis. Nepagrįsto turto ir (ar) pajamų konfiskavimas

1. Apygardos teismo pirmininkas ar jo įgaliotas teisėjas, gavęs generalinio prokuroro ar jo įgalioto Generalinės prokuratūros prokuroro motyvuotą teikimą, parengtą pagal organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančio padalinio vadovo ar jo įgalioto pareigūno pateiktus duomenis, gali priimti sprendimą dėl nepagrįsto turto ir (ar) pajamų konfiskavimo, kai asmuo neįvykdo teismo įpareigojimo deklaruoti turtą ir (ar) pajamas arba nors ir įvykdo įpareigojimą deklaruoti, tokia deklaracija nepagrindžia nuosavybės ar patikėjimo ar kitokio pobūdžio teise valdomo, naudojamo,

disponuojamo turto ir (ar) pajamų įgijimo teisėtu būdu. Sprendimas gali būti priimtas bet kuriame apygardos teisme.

2. Šio straipsnio 1 dalyje įtvirtintame teikime nurodoma:

- 1) teikimą pateikusio pareigūno vardas, pavardė, pareigos;
- 2) duomenys apie asmenį, kurio turtą ir (ar) pajamas siekiama konfiskuoti, turtą ir (ar) pajamas;
- 3) duomenys ir (ar) motyvai, pagrindžiantys asmens turtą ir (ar) pajamų konfiskavimo būtinumą, siekiamas rezultatas.

3. Sprendimas dėl turto ir (ar) pajamų konfiskavimo įsiteisėja praėjus šio įstatymo 22 straipsnyje nustatytam apskundimo terminui arba įsiteisėjus galutiniam sprendimui.

4. Konfiskuotas turtas ir (ar) pajamos pereina valstybės nuosavybėn nuo teismo sprendimo įsiteisėjimo.

5. Įsiteisėjus sprendimui dėl turto ir (ar) pajamų konfiskavimo, pareigūnas vieną sprendimo egzempliorių ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo gavimo išsiunčia (perduoda) Valstybinei mokesčių inspekcijai vykdyti.

6. Konfiskuotas turtas ir (ar) pajamos apskaitomos, saugomos, realizuojamos, panaudojamos Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka.

7. Turto ir (ar) pajamų konfiskavimas neužtraukia teistumo ir nesukelia jokių teisinių pasekmių asmeniui ar su juo susijusiems asmenims, išskyrus turto ir (ar) pajamų konfiskavimo faktą.

22 straipsnis. Nepagrįsto turto ir (ar) pajamų konfiskavimo apskundimo tvarka

Teismo sprendimą konfiskuoti nepagrįstą turtą ir (ar) pajamas turi teisę apskūsti asmuo, kurio atžvilgiu priimtas sprendimas, jo advokatas ar teikimą teikęs prokuroras Lietuvos apeliaciniam teismui per 20 kalendorinių dienų nuo sprendimo priėmimo. Lietuvos apeliacinio teismo sprendimas yra galutinis.

23 straipsnis. Teismo įpareigojimo taikyti laikiną apribojimą arba draudimą verstis ūkine, komercine, finansine ar profesine veikla, vykdymas

1. Laikinas apribojimas arba draudimas verstis ūkine, komercine, finansine ar profesine veikla – teismo draudimas asmeniui vykdyti ūkinę, komercinę, finansinę ar profesinę veiklą (teikti konkrečias paslaugas, vykdyti prekybą, užsiimti draudimo, investicijų valdymo ir konsultavimo veiklomis, sudaryti tam tikrus sandorius juridinio asmens vardu, vadovauti juridiniam asmeniui ar eiti jame tam tikras pareigas arba kompetencijos apribojimas, apriboti licencijos galiojimą ir pan.) tais atvejais, kai

asmuo vykdydamas tam tikrą veiklą kelia ar gali sukelti pavojų ekonomikai, verslo tvarkai, valstybės finansams ar nuosavybei ir (ar) siekti nepagrįstos ekonominės naudos.

2. Teismas, laikinai apribodamas arba uždrausdamas asmeniui verstis ūkine, komercine, finansine ar profesine veikla, konkrečiai nurodo, kokia veikla ar veiklomis yra laikinai apribota arba uždrausta verstis ir šio apribojimo arba draudimo terminą.

24 straipsnis. Teismo įpareigojimo taikyti intensyvią priežiūrą vykdymas

1. Intensyvi priežiūra – teismo sprendimas kontroliuoti asmens judėjimą elektroninėmis stebėjimo priemonėmis.

2. Teismas, skirdamas asmeniui intensyvią priežiūrą, nustato intensyvios priežiūros sąlygas ir terminus.

3. Asmuo, kuriam paskirta intensyvi priežiūra, privalo:

- 1) dėvėti elektroninį stebėjimo įtaisą;
- 2) laikytis nustatytų intensyvios priežiūros sąlygų.

4. Asmeniui, kuriam paskirta intensyvi priežiūra, draudžiama nusiimti, gadinti ar sunaikinti elektroninę stebėjimo priemonę.

5. Intensyvi priežiūra vykdoma Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

TREČIAS SKYRIUS

ORGANIZUOTŲ NUSIKALSTAMŲ GRUPIŲ NARIŲ BENDRADARBIAVIMO SU TEISĖSAUGOS INSTITUCIJOMIS SKATINIMAS

25 straipsnis. Organizuotų nusikalstamų grupių narių bendradarbiavimo su teisėsaugos institucijomis sąlygos ir pagrindai

1. Organizuotos nusikalstamos grupės nariui ar asmeniui, susijusiam su organizuotu nusikalstamumu gali būti suteiktas imunitetas nuo persekiojimo baudžiamąja tvarka už galimai padarytas nusikalstamas veikas, jei šis asmuo reikšmingai slaptai bendradarbiavo ar sutiko bendradarbiauti su teisėsaugos institucijomis, atliekant tyrimą ir vykdant baudžiamąjį persekiojimą dėl Sąraše esančių grupių.

2. Reikšmingu slaptu bendradarbiavimu laikomas toks bendradarbiavimas, kai asmuo suteikė informaciją apie:

- 1) sąrašė esančių grupių tapatybę, pobūdį, sudėtį, struktūrą, buvimo vietą ar veiklą;
- 2) nusikaltimus, kuriuos padarė ar rengiasi daryti Sąrašė esančios grupės ar jų nariai ir dar bent apie vieną iš žemiau nurodytų aplinkybių:

- 1) ryšius su kitomis organizuotomis nusikalstamomis grupėmis, įskaitant tarptautinius ryšius;
- 2) suteikė kompetentingoms institucijoms realią, konkrečią pagalbą, kuri padėtų nustatyti ir esant pagrindui konfiskuoti iš organizuotų nusikalstamų grupių jų turimą turtą ar nusikalstamu būdu įgytas pajamas.

3. Reikšmingai slaptai bendradarbiavusio asmens duomenys neatskleidžiami ir įslaptinami Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka.

26 straipsnis. Atsisakymas asmenį persekioti baudžiamąja tvarka

1. Reikšmingai slaptai bendradarbiavusį asmenį atsisakoma persekioti baudžiamąja tvarka, jeigu jis suteikė 25 straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją, nors ir dalyvavo organizuotos nusikalstamos grupės veikloje ir jos daromose nusikalstamosiose veiklose.

2. Reikšmingas slaptas bendradarbiavimas, sąlygos, jų nesilaikymo pasekmės užfiksuojamos raštišku susitarimu tarp tokio asmens ir organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos vadovo ar jo įgalioto pareigūno.

3. Reikšmingai slaptai bendradarbiavusį asmenį atsisakoma persekioti baudžiamąja tvarka apygardos teismo pirmininko ar jo įgalioto teisėjo sprendimu pagal generalinio prokuroro ar jo įgalioto Generalinės prokuratūros prokuroro (toliau – įgaliotas prokuroras) motyvuotą teikimą, parengtą pagal organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos vadovo ar jo įgalioto pareigūno pateiktus duomenis, kuriais patvirtinamas tokių veiksmų atlikimo būtinumas ir faktinis pagrindas.

4. Konspiracijos tikslais sprendimas dėl atsisakymo asmenį persekioti baudžiamąja tvarka gali būti priimtas bet kuriame apygardos teisme.

5. Šio straipsnio 3 dalyje įtvirtintame teikime nurodoma:

- 1) teikimą pateikusio organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos vadovo ar jo įgalioto pareigūno vardas, pavardė, pareigos;

- 2) duomenys apie asmenį, kurį atsisakoma persekioti baudžiamąja tvarka;

- 3) duomenys ir motyvai, kuriais grindžiamas būtinumas atsisakyti asmenį persekioti baudžiamąja tvarka bei siekiamas rezultatas;

- 4) Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse numatytos nusikalstamos veikos, dėl kurių galimo padarymo (veikimo ar neveikimo) atsisakoma asmenį persekioti baudžiamąja tvarka.

6. Atsisakyti reikšmingai slaptai bendradarbiavusį asmenį persekioti baudžiamąja tvarka galima tik už galimai padarytą baudžiamąjį nusižengimą, neatsargų arba nesunkų ar apysunkį ir sunkų tyčinį nusikaltimą.

7. Priėmus sprendimą dėl atsisakymo asmenį persekioti baudžiamąja tvarka, organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos vadovas arba jo įgaliotas pareigūnas vieną sprendimo egzempliorių ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo gavimo išsiunčia (perduoda) įgaliotam prokurorui.

8. Asmens, kurį pagal šį straipsnį atsisakoma persekioti baudžiamąja tvarka, nusikaltimu padaryta turtinė žala atlyginama įstatymų nustatyta tvarka.

27 straipsnis. Atsisakymo asmenį persekioti baudžiamąja tvarka neskyrimo apskundimo tvarka

1. Jeigu 26 straipsnio 3 dalyje nurodytas teisėjas priima sprendimą atsisakyti sankcionuoti atsisakymą asmenį persekioti baudžiamąja tvarka, teikimą teikiantis įgaliotas prokuroras gali apskųsti sprendimą Lietuvos apeliaciniam teismui. Lietuvos apeliacinio teismo pirmininko sprendimas yra galutinis.

2. Asmuo, kurį atsisakoma persekioti baudžiamąja tvarka, pasirašytinai supažindinamas su teismo sprendimu ir įspėjamas, kad jei nesilaikys jo ir organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos vadovo ar jo įgalioto pareigūno susitarime nustatytų sąlygų, jis gali būti persekiojamas baudžiamąja tvarka už nusikalstamas veikas, dėl kurių buvo atsisakyta jį persekioti baudžiamąja tvarka.

3. Susitarimo tarp asmens, kurį atsisakoma persekioti baudžiamąja tvarka, ir organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos vadovo ar jo įgalioto pareigūno, pasirašymo tvarką ir turinį nustato organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos, suderinusios su generaliniu prokuroru.

28 straipsnis. Atsisakymo asmenį persekioti baudžiamąja tvarka panaikinimo tvarka

1. Jei nustatoma, kad asmuo, kurį atsisakyta persekioti baudžiamąja tvarka, nesilaiko jo ir organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos vadovo ar jo įgalioto pareigūno susitarime nustatytų sąlygų, jo atžvilgiu inicijuojamas atsisakymo persekioti baudžiamąja tvarka panaikinimas.

2. Atsisakymas asmenį persekioti baudžiamąja tvarka panaikinamas apygardos teismo pirmininko, jo įgalioto teisėjo ar galutinį sprendimą priėmusio teismo nutartimi pagal įgalioto

prokuroro motyvuotą teikimą, parengtą pagal organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos vadovo ar jo įgalioto pareigūno pateiktus duomenis, kuriais patvirtinamas tokių veiksmų atlikimo būtinumas ir faktinis pagrindas.

3. Asmuo turi teisę apskūsti apygardos teismo pirmininko ar jo įgalioto teisėjo nutartį, kuria panaikinamas atsisakymas jį persekioti baudžiamąja tvarka. Apygardos teismo pirmininko įgalioto teisėjo nutartis skundžiama apygardos teismo pirmininkui. Kai nutartį panaikinti atsisakymą asmenį persekioti baudžiamąja tvarka priima apygardos teismo pirmininkas, ši nutartis gali būti skundžiama Lietuvos apeliaciniam teismui. Lietuvos apeliacinio teismo sprendimas yra galutinis.

4. Panaikinus sprendimą, kuriuo atsisakyta asmenį persekioti baudžiamąja tvarka, Generalinė prokuratūra sprendžia klausimą dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo.

5. Jeigu 26 straipsnio 3 dalyje nurodytas teisėjas priima sprendimą atsisakyti panaikinti atsisakymą asmenį persekioti baudžiamąja tvarka, teikimą teikiantis įgaliotas prokuroras gali apskūsti apygardos teismo pirmininko įgalioto teisėjo sprendimą apygardos teismo pirmininkui. Kai sprendimą panaikinti atsisakymą asmenį persekioti baudžiamąja tvarka priima apygardos teismo pirmininkas, šis sprendimas gali būti skundžiamas Lietuvos apeliaciniam teismui. Lietuvos apeliacinio teismo sprendimas yra galutinis.

KETVIRTAS SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

29 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.
2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki 2016 m. gruodžio 31 d. patvirtina šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

30 straipsnis. Netekę galios teisės aktai

Įsigaliojus šiam įstatymui, netenka galios:

- 1) Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo įstatymas Nr. VIII-353;
- 2) Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo įstatymo pakeitimo įstatymas Nr. IX-392;
- 3) Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo 4 straipsnio pakeitimo įstatymas Nr. IX-1486.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Artūras Paulauskas
Arvydas Anušauskas
Darius Petrošius